

“ԱՐԵՎԵԼԻ”

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՈՐԵՆ

ԳԱՐԵԳՐԻՆ ՊՈՅԱԶԵԱՆ

և ՊՈՒՍ, ՂԱՆԱԹԻԱ

ԲԱՏԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆԵՐԸ	
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան	60 Ղ.օ.
Պոլսոյ վեցամսեայ	45 ”
Գաւառներու համար տարեկան	108 ”
Պոլսոյ վեցամսեայ	60 ”
Փոստ երկիրներու համար տարեկան	25 ”
Պոլսոյ վեցամսեայ	29 ”
Բարձրագոյն ծախքը մեր վրայ	

ՓԱՐՍ

Արեւել

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ

10 PARAS

ARREVEK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

Ա.Զ.Գ.Ա.ՅԻՆ ՏՈՒՐԻՔԸ

ՈՍԿԻՆ ՀՈՐԹԸ. ՉՈՐԵՔԻՆ ԲԱՐԻՔ

Հոգեւորականը կը մտնայ քայլ առ քայլ Ընթերցողները կը լինեն անշուշտ որ այդ ամիսն էր մեր պայմանաւոր Ազգային Տուրքը գումարէն, ներկայ տարւածն հաշուէն ու դժբախտաբար ցարդ ոչինչ ըլլանցայն:

Եթէ մենք կը վերադառնանք մեր առաջարկութեան, պատճառը կրկնակ է. նախ որ, նոյն նիւթը չօչափող յօդուածիս երեւնալէն քի վեր իրարմէ շատ հեռու ըստ լորովին տարբեր գաւառներէ ծանօթ ու անծանօթ ազգակիցները նամակներով կը չնորհաւորեն զայդպիսիք ու անոր փութով իրականացուին պէտքը կը չընտան, ու մենք այս յօդուածով արձագանք կը լինե՞ք այդ փափաքներուն: Բոլորովին անկարգաւոր ժողովուրդ մըն ենք. ոչինչ ունինք ազգային ոչ մէկ նիւթական, գործնական կազմակերպութիւն. հինգ զօրութիւն երբ պէտքն ունենանք, արդարեւ չենք մասնաւոր կողմէ ընել, դիմում. ներս արքել, հանդէսներ ու հանգստան կօթիւններ կազմել, ինչ որ միշտ ժամանակն է արտակարգ գործողութիւններուն և շինքերու կարօտ է. մինչ անցին անօթին կը հիւսնադնայ, և հիւսնադն կը մեռնի:

Ճերմակ դրամը սեւ օրին համար է, կրակն, սեւ օր՝ ամէն օր ու ձերմակ դրամը ոչ մէկ տեղ:

Մեր երկրորդ պատճառը պնդելուն Ազգային Տուրքի մը հաստատութեան չենք ուզեր թուել բարոյական օգուտները—սա է. որովհետեւ ուրիշ միջոցներ հիմա առաջարկուած միջոցներէ արեւա-կան են և անգործնական. առնենք օրինակի համար «ձիւղներու ասանդները», և «փոխան կրթականութիւնը»:

Առաջինը. Մենք բաւական ազնուա-ցած ժողովուրդ մը չենք—ինչպէս անկո-տաքստները—որ գիտնայինք մեր հանդի-սներէն ու վայելքներէն նշանախոյ մը զո-հել. դեռ շատ ծամբալ կորելու ենք այդ կատարելութեան հասնելու. մարդկային բնութիւնը զարմանալի է. օրով կուտանք մէկ ոսկի, կամ հպարտութեամբ կը նե-տենք մեծիւթով մը գանձանակի մը մէջ, բայց մենք, հակառակ մեր (առատաւեռ-նութեան), կծծութեամբ, չկամութեամբ կը համարենք մեր հիւրին պատասխանը և անոնց մեծիւթով կը քննադատենք ներքնապէս: Այսպէս, միջոցներ ոչ ոք պիտի գիտնայ թէ ո՞վ որքան նուազ ծե-խած է աղբիւն սիրտին, ամէն ոք պիտի իմանայ սակայն թէ ո՞վ որքան Ազգին Տուրք վճարած է: Մարդկային բնութիւնը սակայն թէ նապէս փոխադրուել կը սի-ւտ, ետափրութիւն մըն է որ սակայն կար-տադէր է և այդքան մը զգուշացնէ անոր

եօին շատ համարելու չէ, քանի որ Ազգը պիտի օգտուի:

«Փոխան կրթականութիւնը». գուցէ ունեցէ՞ք, պարտնենք, և մի՛ զրկէ՛ք մեր թշուա՛ւ. թշուա՛ւ, անմիջապէս ժո-ղովուրդը իր պղտիկ միջնորդութիւննե-րէն, իր խոնկերէն ու մօմերէն, իր դա-րաւոր անփափ սովորութիւններէն: Մար-տիրոսներու ու նահապետներու առատու-թեան այս տարիններուն երբեք չպիտի յաջողինք համոզել մեր ազաւոր այրինքն ու անժառանգուած ծերունիները որ կի-րակամութեան այդ հոգեկան հանգիւ-ղելուն, հանգիւր իր ննջեցեալ մօտը կարծեմք, իր Գրիգորիոս ներկայ ու սե-ղանակից համարելուն:

Չխաբուինք. «փոխան ծաղկեպտակին» հիւսնադնոցի հանգիւր տաճարած անա-պական, անկուտան սէրէն չէ միայն որ ծագում առած է և կ'ապրի, այլ՝ բե-լամբ, պատիւ, հրապարակումը մեծ բա-ժին մը ունին հոն:

Ուրացէ՛ք եթէ կրնա՛ք:

Թեոյ, կը հարցնենք դարձեալ թէ ինչ անպատեհութիւն կը տեսնէ՞ք որոշ կերպարանք ու կազմակերպութիւն թալու-այն նուիրեցեալ գործողութիւնը ու կ'ընէ լիառատօրէն ու սիրով, արդի մը քի վեր. թող սա Առաջինը մեծ չարիքէն գոնէ այս բարիքը ծիծի: Եւ նոյն իսկ հակառե-լով ինքզինքնուս պիտի առաջարկէինք որ ոչ միայն եռամեայ ըլլայ այս Տուրքը այլ և տեւական, մինչեւ որ գոյնացայ այնպիսի գումար մը որուն տոկոսը բաւէ մեր կրթական ու միջնորդական հա-տառութիւններուն:

Անցեալները կը գանգատուէր թէ գա-ւառային ունեւ ի՞նչն է. ժ. ժ. է. դանդաղ համար. այդ ի՞նչ ու ընկել կը-րուին ալ պիտի դաւաճի քանի որ ամէն հայ մասնակից ըլլալով Սեպտեմբր հա-տառութեանը՝ ամէն կեդրոն պիտի օգ-տուի հաւասարապէս կամ համեմատաբար, վասն զի պիտի հաստատուին տարեկան վարկեր, օրինակի համար Հիւսնադնոցի՝ առաջին. Միացեալին՝ նախին. և... թուր-քերէն լեզուով հայ պաշտօնական օճա-կի մը հիմնարկութեան՝ այսքան: (Հոս տեղը չէ քննելու այս լուրջ ձեռնարկին ալ կարեւորութիւնը. ըստ մեզ փորձ մըն է որ կ'արժէ ընել. վասն զի եթէ քի մը մօտէն քննենք խնդիրը պիտի տեսնենք որ զանի կարգադրող հաշիւ թէ թուրք մը պիտի գտնուի հասարակ ժո-ղովուրդէն, վասն զի կամ հիւսնադն պիտի համարեն և կամ չպիտի հաւատան հո-րայրերական զգացումներուն. իսկ թէ պաշտօնական մարմիններ ո'րքան պիտի զննեն ձեռք զոգնելի՝ ատոր փորձը մի-այն պիտի ցուցնէ: Այս տարակուսանք-

ներումը հանդերձ, պարտաւոր եմ հաւա-տալու այդ պաշտօնակերպին ուշ կամ կանուխ մատուցանելիք օգտակար ծա-ռայութեան. ըսեմ թէ ինչպէս—Ներ-դեռ ոչ գերմաներէն գիտէի ոչ իտալերէն կը հասկնայի, Անգլիոյ և Ֆրանսիայի մէջ ապրելէ, այդ երկիրներու լեզուին հմուտ ըլլալէ ետքն իսկ երբ օրին մէկը Գե-րմանիա հասայ ինծի այնպէս թուեցաւ թէ ամէն գերմանացի ինծի դէմ կը բարկա-նար կամ կը հայտնէր, և դաւադրու-թիւններ կը նիւթէին իրենց մէջ զիս կո-ղտալու կամ ինծի ծուռ ձա՞րքայ ցոյց տալու: Ուստի և միտքս դրի, ըստ իմ սովորութեան, այդ խայտառակ դժուա-րութեան ալ յաջթիւ ու սուրկեցայ այդ և իտալերէն լեզուները. վասն զի աւելորդ չեմ համարիր, մէկը զնեղով կեղծ հա-մետութիւնը, ըսելով թէ, կիսաքիս մէջ խիստ հպարտ եմ ինքզինքս դժուարու-թեան առջեւ գտնելու, կամ ուրիշէն վար մնալու և կամ անկողնիս հետա-տալու և, ամէն անգամ որ գտնուած եմ դժուարութեան մը հանդէպ կամ անե-րանիւր դրութեան մը մէջ, ստակալի կե-րպով խօսեմ եմ ինքզինքնս և վճռած եմ յաջթիւ. ու յաջթանակը միշտ տարած եմ: Մեր երկրաւարը ընթերցողներուն համետ դաս մը տալու մտքով է որ հա-մարձակեցայ մտնել այս մանրամասնու-թեան մէջ: Հիմա դառնալով բուն խնդ-րոյն.— այսպէս ուրեմն, զարմանալի չէ որ թուրք ամբողջ որ հայերէն բառ մը չի հասկնալ, և չի կարգար, գեղը՝ Հոս ինչ համարել իրենց խորհրդարանը, դա-ւադրող. և դեռ շատ գէշ ժողովուրդ մը որ ատեր հայ լրագրի, տաղար հայ ընկե-րութիւններէն ու գրքերէն, ճիշդ ինչ պէս պատահեցաւ ինծի իմ առաջին այցելութեան ի Գերմանիա. ինծի համար միշտ պաշտելի է ժողովուրդեան լեզուով զրկել և խօսել և անոր փորձառութիւն ներքէ գործունէ: Այսպէս ուրեմն այս-ցուցած կը համարուի թուրքերէն լեզուով հայ օճակի մը կարեւորութիւնը, որուն մասին արդէն գրուեցաւ քանիցս:

Դարձեալ, կը կրկնենք որ Ազգին ա-ռատ նուիրեցեալներուն որոշ կերպարանք մը տալուն մէջ ոչ մէկ անպատեհութիւն չենք տեսնիր մենք: Ընդհակառակը, Ազգ. ի-լիստութիւնը պիտի շահի աղբիւն համա-րուին ու վտանգութիւնը. և պիտի ան-կախ ու հպարտ զգայ ինքզինքը. մինչդեռ այսօր ժողով, դաւաք կամ դաւաքով վէճ, կուր և վերջապէս դիմում մը կատարա-րութեան որ օրին մէկն ալ կը համը 30000 ոսկի ճուշարակը որմէ կ'օգտուին ամէն ցեղ բայց մերկէն. աւելորդ է մանրա-մանրութեանց խնդիր: Հպարտ ըլլանք, հաստատենք Ազգ. տուրք մը որ միևնոյն ատեն Ազգ. օրէնք դառնայ և որուն առջև ամէն Հայու գլուխ խոնարհի, վայելաւոր, արժանապատիւ ժողովուրդի անուն հաներ ենք, մինչդեռ ամէնէն պարզագոյնն ենք:

Կասած է մարդու մը նկատմամբ տաճի-ղապատ մը, զգացում մը որուն չէր կան-խապագատութեամբ ո'չ որդեակին սիրով և ոչ ալ բարեկամութեամբ...: Մօրիքէթ կը յիշէր իր կարգադրած գրքերը, և յուզ-մամբ կը խորհէր որ այդ նոր զգացումը սիրով զգացում մը չէր արեւօք...: Մօրիքէթ անուրջի դժոխային վերնա-գաւառներուն մէջ խորատուութեամբ էր բո-լորովին, երբ մօտէն եկած մարդկային ձայն մը, զոր չկրցաւ զանազանել, բիրտ իրականութեան աշխարհ փոխադրեց զին-քը: Թեթեւ ճիւղ մը արձակեց, ձայնին ուղղութեամբ դարձեալ գլուխը, և երկու-քայլ հեռու, Մեղեքեան տեսաւ:

Առանց տեղէն ելլելու, քարէ թիկնա-թիւնով վրայ շարկեցաւ: Ու մեղեքեանը հարցուց. —Պարոն, ինչ կ'ուզէ՛ք: Մեղեքեան յայտնապէս յուզուած, տրժ-աշին ու շատ խոնարհ երեւոյթ մը ունէր: Անվաճառ ձայնով մը պատասխանեց ան. —Օրիւրդ, կը թոյլատրէ՞ք որ հոս նստիմ...: Ձեզի հետ խօսելիք ունիմ: Չափազանց յուզուած, Մօրիքէթ խոր-հեցաւ մերժել այդ անակնկալ խօսակցու-թիւնը: Բայց իսկոյն ուրիշ մտածում մը պատճառ եղաւ որ իր մտածումը փոխէ: Թերեւ ծովուն երկրաւարէր տեսած ըլ-լայ ան. ըսաւ. Մօրիքէթ մտալի...: Հակա-

Այո, տուրք մեզի Ազգային տուրքի մը միջնորդութիւնը. ասանկ ամէնէն գործնական, նիւթապատ դարու մը մէջ, մենք դեռ ո'րքան տղայօրէն կը շար-ժինք. ինչո՞ւ համար գոնէ ֆինանսապէս անկախ գրութիւն մը չենք ստեղծեր մեզի համար, դեռ մինչև երբ պիտի հա-ւատանք թագրիւններու և դիմումներու ամէնագործութեան, ինչո՞ւ չենք փորձեր խուժանին մօտենալ ու մօտենցնել մեզի, երբ կառավարութիւնը զանոնք զսպելու հաշտեցնելու անկարողութիւն կը պատ-ուակէ, ներքին գործերու նախարար մը ունինք որ լաւագոյն մարդն է ցարդ եկած զացածներուն. օգտուինք անոր անկեղծօրէն բարի տրամաբանութիւններէն: Ո՞վ Ազգ. իլիստութիւն, մինչև հիմա իրաւափայտեղ կանգնեց եւ մեր առջև ու իրաւաբար դրեմք մեր կանակը, այսօր ալ ժամանակն է որ նոր փորձ մը կատարէինք, Ոսկի Հորթին գործութիւնը փորձելու գոր-ծը:

Ներկայ չենք, այլ ևս ժամ է որ գործնական մարդու ու ժողովուրդի կարգ անցնինք:

Առաջինի և ընդհանուր աղբիւն տա-ռապանքներուն երեսէն կրած բարոյա-կան ցուցեք երկնցուցած ըլլալով իրենց զանգիւ ձեռքերը մինչև առողջութեանս, ամիս մը կալ արդէն որ օրական նուա-ղումներու կենթարկուիմ, ու կը զգես-նուիմ. դասերս դադարեցուցած եմ և յօ-րուածագրութիւնս ալ ժամանակ մը դադարեցուցելու ստիպուած էի, բայց ինչ-պէս ըսի, ստացած նամակներս մեղեքե-անի մարմնով, քրտնաթաթաւ, ջրա-գրգիւ, գրել այս քանի մը տողերը:

Ո՞վ գիտէ, աղբիւն բնակեցող, թէ այս նոսրեր ընթերցող դեռ ինչ գոհեր չպիտի ամառի:

Հին գիրի նոր տիկն մէջ:

Առաջին

Անգլիայ

ԽՈՍՐՈՎ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ

ՅԱՐԱՆԱՍԵՐ ԵՒ ՄՏՈՒՆՈՅԵՐ.—Մերան սալի ելմական նախարար Պ. Բոլորի արխիտեքտիւրը 1910 թ. ելմացոյցին ծը-րագրին նկատմամբ կատարուելիք փոխ-խոթեանց համար, գրեթէ աւարտած է և մէկ քանի օրէն պիտի ներկայացուի ելմացոյցին յանձնաժողովին: Նոր ծրագրին ընդհանուր գծերը հիմնադրել յայտնի են: Նախարարը նոր տուրքեր պիտի ա-ռաջարկէ խորհրդարանին: Պ. Բոլորի բա-ւոր կէտերը և իր պաշտօնակիցներուն ու լրագրութիւնները մանրագրին կերպով զննելէ ետքը, կը գտնուի 199 1/3 միլիոն ֆր. բացի մը հանդէպ, որով որոշած է

նոր տուրքեր առաջարկել այդ բացը գո-ցելու համար: Վերադարձաւ 199 1/3 միլիոն բացին մէջ կան 15-16 միլիոն նոր տուր-քեր զորս ելմական նախորդ նախարար Պ. Բոլորի ծրագրած և ելմացոյցին յանձ-նաժողովն ալ ընդունած էր: Ահաւասիկ Պ. Բոլորի առաջարկած տուրքերը.— Միա-խոտի տուրքերուն յաւելումը, ուրիշ 65 միլիոն ֆր. պիտի գոյնացայ, ժառանգու-թեան տուրքերուն յաւելում՝ 40 միլիոն, ալբոյի տուրքերուն յաւելում՝ 24 միլիոն, օդի, գրի ու ապէնք՝ 38 միլիոն, ցա-ցաղի գրոյթութեանը՝ 10 միլիոն, ինքնա-շարժ կառք՝ 6 միլիոն, հանք 5 միլիոն և ուրիշ յաւելումներ: Միախոտի տուրքի յաւելումը գլխաւորաբար պիտի կատարուի սոսկ անասնիկն վրայ, իսկ սովորա-կան ծախսերու բաժնէն ներս ծանրու-թիւնը պիտի պակսի, հիմնական գինը պահելով:

ԳՆՐԱՄԱՆՈՑ Կայսրը, Միանց Սոգէֆ Կայսր սիրայի կերպով իր հրաժեշտի ու-ղջնը մատուցանելէ ետք, Բարսիւռնէ ուղեւորեցաւ, ուր ժամանած է Գերմա-նիոյ գահաժառանգ իշխանը: Վիլհելմ Կայսրը, աւաւորական մեծ մարզանքնե-րուն վարչին հեռանալէ առաջ, տեսակցե-ցաւ զանազան ազգերու զինուորական կցորդներու հետ: Սպանիացի զինուորական կցորդներէ մանրամասն տեղեկութիւններ ուղեց Մէլիպոլի գործին վրայ: Ֆրանսա-յի զինուորական կցորդին հետ տեսակցե-ցաւ Ֆրանսական բանակին համալսեցես-տներուն փոփոխութիւնը մասին: Զուգե-րիւր զինուորական կցորդին ալ ըսաւ թէ կը փափաքի ներկայ ըլլալ Զուլցեբրիոյ բանակին ազգամիջոցներուն, վասն զի, յարեմ, այդ բանակին մէջ նորութիւններ ներմուծուած են:

ԼՈՐՏ ԿՈՆԶԵՐ.— Անգլիոյ պաշտօ-նակերպը կը հրատարակէ թէ Լորտ Բիլլէր մարշալութեան աստիճանին բարձրացած է:

ԹԱՆԶՆԵՐԸ կը հեռագրեն Բարիքի զբոսը: Դրուած է և ոչ ալ հանրութեան կը ցու-ցադրուի: Պաշտան ներքին մասին փոքր մէկ յարեւոյթներն մէջ կը ընկնի, ուր կը դարձանուի օրուներն վրայ ունեցած վէր-քը: Կըսուի թէ Մոլայ Հաֆիտ միշտ կը կրկնէ իր չուրջ գտնուողներուն թէ Ռոնի տարօրինակ կերպով խնայել է և արժանի իր լաւագոյն ծառաներուն կարգին մէջ գտնուելու: Մարդիկ վեհապետը հիմա միայն զբաղած է դրած հաւաքելով իրր տուրք և Հաւաքի մէջ պաշտօնատարի պաշտօններ ծախելով: Այդ տեղը միջոց-հիմա կը կառավարէին Կառուին և Այսա Պէն Օմար:

ՊԵՂԱՐՈՍԷՆ կը հեռագրեն Նալի Ֆրայի Բիւիսի թէ պաշտօնական հե-րուածներու հակառակ, իրաւելի չլրանե-րու մէջ ըստման իրաւով: Մերպոյ թագաւորին անդրանիկ զաւակը՝ Եօրկէյ իշխանը, որ գահաժառանգութենէ հորա-ժարած էր, նորէն այդ իրաւունքը ձեռ-նարկեց:

Կրնար կամ կը մերժէր հասկնալ թէ ինչ բանի կը ձգտէր այդ յառաջանալ: Սե-վեթեթի չափ ամբողջած էր, երբ ճարտա-րագէտը, առանց պէտքեր վեր բարձրա-ցնելու, խուռ ձայնով մը յարեց.

—Օրիւրդ, երբ առաջին անգամ ձեզ տեսայ տարի մը տալ, կրնա՞ք ալ չէր չհաջողուէր զիս, կրնա՞ք բնա մը կը թուէր ինծի, այնպէս որ երկար ատենի ի վեր առած մէկ որոշումս ի գործ պիտի դնէի, այն է անձնապատ ըլլալ...: Դուք կրնա՞ք հետ հաշտեցնել զիս...: Առ եղաւ ձեռ առաջին աղղկեցութիւնը իմ վրաս, բայց ոչ ամէնէն կարեւորը...: Նոյն իսկ կրնա՞ք սիրած ատենս մտնող կամային կը սիրէի: Սիրած ատենս էր, զիմ աւելի ճիշդ կ'ըլլայ ըսել, անգլալուրդեան ճու-նին մէջ թաղուած էր...: Այս սիրտը, օ-րիւրդ, առաջին անգամ ըլլալով, դուք արթնացուցէ՛ք զայն, կենդանութիւն, տրո-փում, նոյն իսկ տառապանք և թերեւս յոյս պատճառելով անոր...: Հիմա հա-կըցած միտքս: Բաւական է ըստման հա-կըցնելու համար թէ կը սիրեմ ձեզ...:

(Գաւառակի)

ԲԵՐԹՈՒՆ “ԱՐԵՎԵԼԻ” (33)

ԺԱՆ ՏԵ ԼԱ ՇԻՐ

ՃՈՒՐԻՆ ՄԵՋ ԱՊՐՈՂ ՄԱՐԴԸ

ԱՐԿԱՆՈՒՄԱՐԿԱՆ ԵՒ ՍԻՐԱՅԻՆ ՎԷՊ

Ա.Ռ.Ա.Զ.ԻՆ ՄԱՍՍ

ԿՈՐՈՒՍԵԱՆ ԿՂԱԶԻՆ ԳԱՂՏՆԱԳՐՆԵՐԸ

ՍԵՂԱՆ ՍԵՂԵՐԸ

Ատիկա համար խոստովանութիւն մըն էր հիացման, տեղանքի, աղերսի, սիրոյ: Մօրիքէթ, առանց ըմբռնելու այդ նա-ուածքին իմաստը, անհանգիստ պատգամներին մը կը կրէր. նոյնպէս չէր անորմեր ճար-տաբանութիւն ընթացքին յանկարծական փոփոխութենէ: Մեղեքեան, տարուած համարուած, վրդովիչ յանդգնութիւն մը ունենալ կը թուէր: Մօրիքէթի աչքերը ապուրթեան միայն կ'արտայայտէին:

Այդ յեղափարծ հանդիպումը փայլակի տեսողութիւնը ունեցաւ: Արդէն իսկ ձիւ-պէր և Օթալու իր օճակները կը մտնէին.

Մօրիքէթ անցաւ քնաց, իսկ Մեղեքեան ա-նոր հետեւեցաւ: Մանկամարդ աղջիկը շըր-բանցքին մէջէն կը յառաջանար, իր յոր-կաբաժինը երթալու համար: Բայց ան-հոգիին վրայ հասնելու պէս, շերտ փա-փաք մը ունեցաւ Շէզ-Պօրթ Երթալու և հոն երազելու: Ուստի սկսաւ անդունդնե-րէն վեր ելլել: Կափարիկին առջեւ հասնե-լուն պէս, Մօրիքէթ ետին դարձաւ բնադ-դարար: Մեղեքեան անհետացած էր:

—Ինչ տարօրինակ մարդ, մրմնջեց նորաւոր աղջիկը. ինչո՞ւ այդպէս կը զիտէր զիս ինչ կուզէ ինչ...

